

Kovács András Ferenc

Februári napló

*Ugyanaz a nap.
Ugyanaz a görcsös úr
gördül a földre.
Fénytelen égre megint
miket írnak az ágak?*

Vén rónin búcsúverse

*várnék tavaszt még
gazdátlan penge fűszál
éle fakaszt fényt*

Tavaszcímzés

*tigris látni a
tájban hóleopárdot
takarodóban
a zörgőcsontú fák közt
hajítás égi magasles*

Naplótöredék

*nem fontosságom
szent fölöslegességem
szép tudatában
élek s halok naponta
vers nélkül már nem is fáj*

Légyhullás

„A légy tisztességes.”
(Japán közmondás)

*híven a szóhoz
igyekszem az isteni
semmibe hullni*

*hűtlen a szóhoz
is isteni semmibe
hullni igyekszem*

Asztali áldás

*Semmit, még semmit
Sem tettem le (úgymond) az
Asztalra. Hát nem,
De melyikre? Hát, ama
Bizonyosra... Nem
Értem, megdöbbsent a tény:
Negyvenhét múltam,
S még semmit sem tettem le
Az asztalra! Nos,
Ideje volna végre
Letennem nekem
Is valamit már arra
Az asztalra, úgy,
Hogy beszakadjon tőle,
Képletesen bár,
Az a szólásmondásos,
Nagy, közös asztal,
Hogy ripityára törjön
Ama valami
Súlya alatt, de rögtön,
Ama tákolmány,
A lelki légből kapott
Elmekoholmány,
S roppanjon össze már az
Eszmei asztal,
Hogy darabokra hulljon
Szét az az asztal –*

*Súly alatt, mint a pálma,
A Hortobágyon,
A nyüzsgő semmisségben,
Isteni asztal,
A mintha híg peremén,
A mély elhallgatásban.*

Kóda

*Asztali asztal!
Ideje volna rád is
Letenni végre
Valamit... Tört ceruzá-
Mat. (Esetleg a lantot.)*